

[Birgith Mogensen]

til det offentlige, således at det på længere sigt samtidig vil blive mindre påkrævet at benytte sig af denne adgang til inddrivelse af diverse restancer.

Det skal nok nævnes, at de restancer, der er tale om i dag, ikke alene stammer fra folk med sparsomme midler, men at der også er tale om manglende betalingsvilje hos bedrestillede befolkningsgrupper, simpelt hen fordi man indtil nu ikke har haft mulighed for en effektiv inkassovirksomhed fra det offentliges side.

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig det af ministeren for Grønland fremsatte lovforslag.

Lawaetz (FP):

Det er en fortsættelse og en klargøring af tidligere lovgivning, som fremskridtspartiet kan tilslutte sig. Navnlig er det rigtigt, at på visse felter, herunder restancer og inkasso, har man i Grønland haft langt mildere bestemmelser, eller man har ikke gennemført inkassoen. Forslaget må betyde en stramning på nogle fornuftige felter, så vi vil godt støtte det, også ud fra at vi mener, det er rimeligt, at grønlænderne i videst muligt omfang selv administrerer det daglige arbejde.

Janne Normann (RV):

Da mit partis ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne i det store og hele give tilslutning til lovforslaget, men vi har et par spørgsmål i den forbindelse.

Det fremgår ikke af bemærkningerne, om landsstyret er indforstået med ændringerne, men det har jeg siden fået mundtlig orientering om at landsstyret er, og hvis det er korrekt, så er vi tilfredse med det.

Det kunne være interessant også at få oplyst, hvor meget det drejer sig om. Det er formentlig store restancer, men vi vil gerne have en oversigt over det, og vi vil også gerne under udvalgsarbejdet have en vurdering af de sociale konsekvenser af forslaget.

Vi finder altså også lovforslaget nødvendigt.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag, hvorefter de økonomiske krav fra det offentlige over for borger-

ne i Grønland som betaling for varme, husleje og renovation osv. kan inddrives ved løntilbageholdelse eller inddrivelse i forbindelse med andre udbetalinger. På samme måde er det rimeligt, at underholdsbidrag, der er fastsat af grønlandsk myndighed, kan inddrives på den måde.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Midt i i øvrigt store politiske uenigheder er det altid en rar fornemmelse, at man i Grønlandspolitikken er så enige, som også debatten her har vist.

Jeg giver naturligvis tilsagn om at komme med de oplysninger, som specielt fru Janne Normann har ønsket, i udvalget. Jeg kan bekræfte, at der er tale om meget store restancer, og at lovforslaget derfor er nødvendigt.

Jeg siger altså igen tak for den store enighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det i tilslutning til dagsordenens punkt 4 nedsatte udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om ophævelse af lov nr. 150 af 7. maj 1937 om gennemførelse af den internationale konvention af 25. august 1924 om konnossementer.

(Fremsat 6/10 1983).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Lovforslaget om ophævelse af lov nr. 150 af 7. maj 1937 om gennemførelse af den internationale konvention af 25. august 1924 – det, man kalder Haagreglerne – om konnos-

[Arne Jensen]

sementer indgår forhåbentlig ikke i regeringens fortegnelse over oprydning i lov- og cirkulærejungen. Det ville ikke være særlig rimeligt, om det gjorde det.

Loven er overflødig, idet disse bestemmelser nu i flere år har været indarbejdet i søloven, og kun hensynet til Finland har begrundet lovens opretholdelse.

De nordiske søfartsorganisationer og sølovskomiteer har nu enstemmigt foreslået loven ophævet, således at den lange tradition, vi her i Norden har for en ensartet sølovgivning, kan bevares.

Jeg skal måske til slut af hensyn til de få her i salen, som står tvivlende over for betegnelsen konnossementer, oplyse, at det ifølge folketingets leksikon omhandler et dokument, hvorved en skibsfører forpligter sig til at føre modtagne varer frem til rette vedkommende.

Man skal som bekendt have kendskab til fortiden for at kunne forme fremtiden. Der går ingen skår i hverken fortiden eller fremtiden ved at ophæve denne lov.

Henning Andersen (KF):

Der er ikke baggrund for denne lov mere, og lovforslaget er et resultat af det nordiske samarbejde på hele sølovsområdet. Der er bred enighed ikke alene blandt alle nordiske lande, men også blandt øvrige lande med søfartsinteresser om at ophæve loven.

Den gamle konvention fra 1924 blev ændret ved en tillægsprotokol i 1968, og dette er tilsammen nu indarbejdet, som det før er sagt, i vores sølov fra 1973. Finland har været lidt tilbageholdende med at ophæve loven, men har nu besluttet sig til også at ratificere 1968-protokollatet.

Erfaringerne siden lovændringen i 1973 har vist, at en ophævelse af den helt gamle lov fra 1937, der er en forudsætning for opsigelsen af konventionen fra 1924, vil medføre en betydelig forenkling af retssystemet, og det hilser vi selvfølgelig med tilfredshed.

Vi kan i det konservative folkeparti anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget om at ophæve loven om konnossementer.

Hahn (CD):

Som det fremgår af industriministerens skriftlige fremsættelse af lovforslaget og i øvrigt også af de almindelige bemærkninger, er der tale om en forenkling, idet det, når konnossementloven ophæves, kun er søloven, der er gældende.

Jeg vil herudover godt knytte et par bemærkninger til debatten. Socialdemokratiets ordfører var inde på sølov og konnossementlov. Det er to helt forskellige ting. Nu bliver det faktisk også enklere for en skibsmægler at tage eksamen, for tidligere var det sådan, at en mand, der ville op til en skibsmæglereksamen, skulle vide, hvad der kom under sølov, og hvad der kommer under konnossementlov. Det var blot for, at andre ikke skal begå den samme fejl, som den socialdemokratiske ordfører begik.

Jeg skal gøre det kort og på centrumdemokraternes vegne sige, at vi vil medvirke til forslagets vedtagelse.

Lawaetz (FP):

Lovforslagets tekst er jo såre enkel, men stoffet er nok lidt indviklet. Hr. Hahn tog hul på det, men det vil jeg undlade at kommentere yderligere og kort sige, at konnossementloven, der er fra 1937, antagelig har overlevet sig selv. For ophævelse af loven taler en række faktorer: upraktiske bestemmelser, navnlig med hensyn til, om en søtransport er undergivet det ene eller det andet regelsæt. Storbritannien har i flere år levet uden disse bestemmelser og har fået erfaring for, at det ikke gav problemer. Danske erhvervsinteresser støtter forslaget, som man mener vil give færre tvistigheder og være omkostningsbesparende. Man kan fortsætte traditionen med ensartet lovgivning i Norden.

Disse faktorer burde være tilstrækkelig positive til, at man finder lovforslaget rigtigt, og fremskridtspartiet kan støtte industriministerens indstilling.

Janne Normann (RV):

Jeg tog hr. Hahns advarsel til mig, men må altså sige, at livet ikke bliver det samme efter dette, hvis sandheden ikke kommer frem.

Hvad betyder det så, når der i bemærkningerne står, at »man kunne vælge at opgive

[Janne Normann]

det tosporede system og i stedet indarbejde konnossementkonventionen, som den var blevet ændret ved tillægsprotokollen i sølovens befragtningskapitel«? Det var måske ikke det, hr. Hahn advarede imod at tro på, men jeg vil gerne have sandheden på bordet.

Jeg mener, dette ser fornuftigt ud, og at der i dette lovforslag ligger en forenkling ved at ophæve konnossementloven, og jeg havde regnet med at gå ubetinget ind for det, men nu bliver jeg altså nødt til at have en forklaring.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg blev ikke meget kløgere på, hvad et konnossement er, ved at læse dette forslag og bemærkningerne til det, men jeg forstod da, at det handlede om regelsaneringsarbejde. Men måske havde det været rimeligt, hvis man dels havde oplyst, hvad et konnossement var, og det havde måske også været rimeligt, hvis man havde oplyst, hvad forenklingen egentlig bestod i, og hvad det var for nogle tvister, man havde haft, som man nu slap for, men det kan vi så sikkert få oplyst mellem første- og andenbehandlingen.

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil ikke gå dybere ind i dette meget indviklede lovforslag, som jeg ikke engang kunne udtale, før vi begyndte på behandlingen her i salen. Jeg vil foreslå, at loven om konventionen hurtigst muligt ophæves.

Industriministeren (Stetter):

Jeg takker ordførerne for deres indlæg og for de interessante oplysninger. Jeg forstår, at der forestår et udvalgsarbejde, og ministeriet skal give svar på alle stillede spørgsmål. Jeg takker endvidere for den enstemmige tilslutning, som kom til udtryk hos samtlige ordførere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Fremsat 6/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Det er med blandede følelser, vi fra socialdemokratiet går ind i en forhandling om dette lovforslag, for vel er der lagt op til forbedringer, i hvert fald forbedringer i forhold til 1977-lovens bestemmelse, men vi finder, at forbedringerne er for små, og desuden indeholder forslaget samtidig som udgangspunkt også en accept af et lavere aktivitetsniveau, end Handelsflådens Velfærdsråd har haft tidligere. Det har vi svært ved at acceptere.

De aktiviteter, som udføres for vore søfolk i fremmede havne og om bord i skibene, er en beskedent tak til vore søfolk for veludført arbejde langt fra hjem, børn og familie. De er i en situation, hvor de offentlige goder, som vi andre gør brug af, ikke er tilgængelige, uanset at søfolkene gennem deres arbejde og indtjening er med til at fastholde milliardindtægter til den danske stat. Endelig kan man anføre, at de også er skatteydere til det danske samfund.

I princippet burde søfarendes velfærdsforanstaltninger være et offentligt anliggende, og det forekommer absolut ikke rimeligt, at vi skærer ned på området. Besparelser kan også gå hen og blive en hel mani uden mål og med, og selv om vi naturligvis også må have nogle økonomiske realiteter for øje – og det har vi da i høj grad i socialdemokratiet – er vi dog villige til at medvirke til fremskaffelse af yderligere midler på dette område.

Velfærdsrådets arbejde er også et spørgsmål om kulturpolitik og nogle menneskelige hensyn, og både ud fra de menneskelige hensyn og ud fra nogle kulturpolitiske overvejelser bør regeringen overveje dette lovforslag